

факторъ се разраства въ едно цѣло и особено психологично дърво — духовния инфантилитетъ, психологичната сжщностъ на който ние анализираме и установяваме именно съ помощта на психоаналитичния методъ. Така напр., единолично-авторитарния характеръ на властта въ общественитѣ отношения, господствували цѣли хилядолѣтия въ историята на човешката култура, чакъ до края на XIX векъ, безспорно се е отразилъ въ религиознитѣ представи и понятия за единолични духове - демони и после богове, които управляватъ сждбинитѣ на света и на хората и особено пкъкъ той се е отразилъ въ цѣлата идеология на монотеизма (историко-материалистическия методъ), но наредъ съ това цялата религиозна психология на човечеството и продуциращия я проекционенъ (отразяващъ) психомеханизъмъ сж обусловени и представятъ характеренъ продуктъ и белегъ на инфантилитета на социалната психология (психоаналитичния методъ). Така марксизмътъ и психоанализата взаимно се подкрепятъ и допълватъ единъ други въ социологичнитѣ си разисквания и заключения. Въ последна степенъ тѣ почиватъ на материални основи и като излизатъ отъ реалистично-материалистиченъ миросгледъ, решително заставатъ противъ архивния идеализмъ и утопизъмъ при разглеждането на битието и на човешкото общество.

Като приключваме своя прегледъ и сравнение на двата изпитани методи въ социологията — историко-материалистическия и психоаналитичния, които се осланятъ върху цѣлокупното знание, придобито отъ човечеството презъ XIX векъ и началото на XX вѣкъ въ областта на естественитѣ и социални науки, включително и психологията, ние ще посочимъ на-кратко, че методологичното сродство, а въ нѣкои отношения и единство на марксизма и на психоанализата се състои въ следнитѣ точки:

- 1) И дветѣ направления по своя характеръ сж аналитични.
- 2) И двата метода посочватъ и анализиратъ подсъзнателнитѣ сили, управляващи човешкото съзнание и действие и ги разбиратъ като създатели и двигателнитѣ сили на човешкия животъ и отношения.
- 3) Двата метода въ последня степенъ произлизатъ отъ реалистично-материалистичния миросгледъ.
- 4) Марксизмътъ и психоанализата иматъ идейно-духовно сродство, като освобождаватъ човешкия духъ отъ тегнатитѣ върху него тъмни, обусловени отъ подсъзнателни сили, предразсждъци на остарѣлитѣ миросгледи и го издигатъ надъ поробяващитѣ го атавистически инстинкти и представи.